

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17101,Kuczynski-Waldemar.html>
2022-07-02, 14:10

Kuczyński Waldemar

Miejsce urodzenia Kalisz

Data urodzenia 22-11-1939

Waldemar Kuczyński (właśc. Marian Waldemar), ur. 22 XI 1939 w Kaliszu. Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Wydz. Ekonomii Politycznej (1965).

1959–1966 w ZMS i PZPR, usunięty z partii za krytykę kampanii propagandowej PZPR przeciwko prymasowi Stefanowi Wyszyńskiemu i Kościołowi katolickiemu (po liście do bp. niemieckich).

1966 asystent na Wydz. Ekonomii Politycznej UW. 1966–1968 st. ekonomista w Zakładach Mechanicznych Ursus, 1969–1970 inspektor w Wydziale Zatrudnienia Stołecznej Rady Narodowej, 1970–1971 ekonomista w Domu Mody Leda, Miejskie Pralnie i Farbiarnie, 1971–1973 projektant w Zakładzie Informatycznym Instytutu Elektrotechniki w Międzylesiu, 1973–1978 adiunkt w Instytucie Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego w Warszawie, zwolniony z pracy po publikacjach w „Soviet Studies”. Współorganizator zebrań i dyskutant utworzonego 1962 (z inicjatywy Karola Modzelewskiego i Jacka Kuronia) Politycznego Klubu Dyskusyjnego na UW. 4 III 1968 uczestnik zebrania u Jakuba Karpińskiego, na którym omawiano przygotowania do wiecu na UW 8 III 1968. 12 III 1968 aresztowany pod zarzutem „zorganizowania zgromadzenia mającego na celu przestępstwo”, 28 VIII 1968 zwolniony, 1975 sygnatariusz petycji do Sejmu PRL przeciwko zmianom w Konstytucji PRL, 1977 petycji do Sejmu PRL ws. powołania nadzwyczajnej komisji do zbadania działalności organów ścigania po VI 1976, 1978 deklaracji założycielskiej TKN, członek Rady Programowej, wykładowca Uniwersytetu Latającego (prowadzący seminarium *Polityka gospodarcza PRL*), od 1978 publicysta pism niezależnych („Biuletyn Informacyjny”, „Robotnik”, „Krytyka”, „Głos”), VII 1980 opiniujący postulaty strajkujących pracowników ZM Ursus w Warszawie, VIII 1980 współorganizator i sygnatariusz Apelu

64 i członek komisji Ekspertów MKS w Gdańsku. Od IX 1980 w „S”, od jesieni 1980 doradca ekonomiczny przy tworzeniu nowych zw. zaw., od I 1981 członek Rady Programowo-Konsultacyjnej OPSZ przy KKP/KK, 1981–1982 kierownik działu ekonomicznego, nast. z-ca redaktora nacz. „Tygodnika Solidarność”, podczas I KZD współautor (z Ryszardem Bugajem) tzw. realistycznego wariantu programu gospodarczego „S”.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Warszawie-Białoleśce, nast. Jaworzu, 12 II 1982 zwolniony. 1982–1989 na emigracji we Francji, pracownik naukowy Szkoły Zaawansowanych Studiów Społecznych (École des Hautes Études en Sciences Sociales) w Paryżu, współpracownik RWE i BBC, publicysta „Aneksu”, paryskiej „Kultury” i nowojorskiego „Nowego Dziennika”.

1989–1990 podsekretarz stanu, szef Zespołu Doradców premiera w Urzędzie Rady Ministrów, 1990 minister przekształceń własnościowych, 1990–2005 w UD, UW, Partii Demokratycznej (członek władz krajowych), od 1992 doradca gospodarczy, 1992–2002 stały współpracownik „Wprost”, 1997 nieformalny doradca prezesa RM, 1999–2001 gł. doradca ekonomiczny premiera, 2002–2005 pracownik naukowy Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu i wykładowca w Wyższej Szkole Humanistycznej w Pułtusku, 2002–2006 członek Rady Strategii Społeczno-Gospodarczej przy Prezesie Rady Ministrów.

Publicysta, autor książek, m.in.: *Po wielkim skoku* (1979), *Obóz* (1982), *Solidarni i niepokorni* (1983), *Agonia systemu* (1996), *Burza nad Wisłą. Dziennik 1980–1981* (2002), *Solidarność u władzy. Dziennik 1989–1993* (2010).

Odnaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2001), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2011).

1963–10 VII 1984 rozpracowywany przez Wydz. III KS MO/SUSW w ramach SOR krypt. Rosomak, od 6 X 1981 rozpracowywany przez Wydz. VIII Dep. I w ramach MSW.

Grzegorz Majchrzak

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)